

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Saralievové a soudců JUDr. Michala Fridricha a JUDr. Ivany Placek v právní věci žalobce: **MUDr. Tomáš D.**, nar. xxx, bytem xxx, zast. Mgr. Janem Boučkem, advokátem, se sídlem Opatovická 1659/4, proti žalovanému: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2, IČO 00025429, o **zaplacení 100.000 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 25.05.2015, č. j. 24C 287/2012-167, ve znění opravného usnesení ze dne 27.08.2015, č. j. 24C 287/2012-180,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve vyhovujícím výroku o věci samé **potvrzuje**.
- II. V zamítavém výroku o věci samé se rozsudek soudu I. stupně ohledně 50.000 Kč s příslušenstvím **potvrzuje** a dále se **mění** tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci 25.000 Kč s ročním úrokem z prodlení ve výši 7,05 % od 14.12.2012 do zaplacení do 15 dnů od právní moci rozsudku.

- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů 59.835 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta Mgr. Jana Boučka.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem uznal soud I. stupně žalovaného povinným zaplatit žalobci částku 25.000 Kč s přísl. a náhradu nákladů řízení ve výši 47.493 Kč do patnácti dnů od právní moci rozsudku. Žalobu ohledně 75.000 Kč s přísl. zamítl a dále rozhodl, že žalobce je povinen zaplatit České republice náhradu nákladů řízení, jejichž výše a splatnost budou stanoveny v samostatném usnesení. Žalobce se domáhal na žalovaném zaplacení 100.000 Kč s přísl. z titulu zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve smyslu § 31a zák.č. 82/98 Sb., jež mu měla vzniknout v důsledku jeho trestního stíhání pro podezření ze spáchání trestného činu podle § 175 b) odst. 2 tr. zák. (padělání a vystavování nepravdivých lékařských zpráv, posudků a nálezů), které skončilo zproštěním obžaloby. Tvrdil, že trestní řízení u něho vyvolávalo po celou dobu svého trvání důvodnou obavu o budoucí profesní život a způsob obživy, bylo pro něho i jeho rodinu frustrující a vzniklý stres vyvolal též zdravotní obtíže, xxx. Žalovaný neuznal nárok na finanční zadostiučinění s námitkou, že je postačující konstatování porušení práva žalobce, učiněné jím ve vyjádření k uplatněnému nároku.

Soud I. stupně zjistil z obsahu spisu Obvodního soudu pro Prahu 8 sp. zn. 3T 91/2011, že dne 21.09.2010 byly zahájeny úkony trestního řízení pro trestný čin padělání a vystavování nepravdivých lékařských zpráv, posudků a nálezů dle § 175 b) odst. 2 tr. zák. a dne 14.06.2011 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro shora uvedený trestný čin. Proti tomuto usnesení žalobce prostřednictvím svého obhájce podal stížnost, která byla usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 8 ze dne 20.07.2011 zamítnuta jako nedůvodná. Trestní stíhání žalobce bylo zahájeno již usnesením PČR ze dne 02.06.2011, které však bylo usnesením OSZ pro Prahu 8 ze dne 07.06.2011 zrušeno jako nezákonné, neboť v popisu skutku byla shledána pochybení. Usnesením PČR ze dne 16.03.2011 byla odložena trestní věc podezření ze spáchání uvedeného přečinu, toto usnesení bylo usnesením Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 8 ze dne 23.03.2011 zrušeno. Dne 10.08.2011 byla na žalobce Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 8 pod sp. zn. ZT 293/2011-116 podána obžaloba pro trestný čin padělání a vystavování nepravdivých lékařských zpráv, posudků a nálezů

podle § 175 b) odst. 2 tr. zák. č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009, kterého se měl dopustit tím, že v blíže nezjištěné době dne 30.06.2009 ve své ordinaci jako ošetřující praktický lékař poškozeného Pavla C. vystavil lékařskou zprávu týkající se rozsahu a povahy poranění, které měl C. utrpět dne 02.05.2009 při svém napadení, ačkoliv si byl vědom, že dle lékařských zpráv pan C. všechna zranění, která popsal, neutrpěl. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 18.04.2012, který nabyl právní moci 18.05.2012, byl žalobce obžaloby zproštěn podle § 226 písm. a) tr. řádu, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek pro nějž je stíhán. Z výzvy ze dne 13.06.2012 bylo zjištěno, že žalobce prostřednictvím svého právního zástupce uplatnil u žalovaného nárok na náhradu škody spočívající v nákladech na obhajobu žalobce ve výši 12.660 Kč a nárok na poskytnutí zadostiučinění (za nemajetkovou újmu) ve výši 100.000 Kč. Dopisem ze dne 20.12.2012 žalovaný zaslal zástupci žalobce zamítavé stanovisko k žádosti o zadostiučinění ve výši 100.000 Kč.

Z účastnického výsledku žalobce soud I. stupně zjistil, že lékařskou praxi provozuje cca 30 let a neumí si představit, že by vykonával něco jiného. Nyní detailně zkoumá vyplňované formuláře a děsí se toho, že jej nějaký formulář může zničit. Práce jej dříve těšila mnohem více, poté to vymizelo, nemohl spát, teď se to potěšení trochu vrací. Zaznamenal nějaký úbytek pacientů, měl v průměru 1300 až 1500 pacientů, úbytek mohl být 200 až 300 pacientů. Pacientům si někdy ztěžoval na svůj problém, nebavily ho ani koníčky, nic se mu nechtělo dělat ani s dětmi, synům se příliš nevěnoval, též s nimi celou záležitost probíral. Manželce příliš nepomáhal, byl soustředěný na sebe, obával se, že by v případě odsouzení mohli skončit pod mostem. Třetí dítě se narodilo předčasně, mělo různé potíže, mělo nevyvinuté plíce, přímý vliv na předčasný porod manželky měl chronický stres. O přátele přišli, neboť těm si také stěžoval, skoro nebyla chvíle, kdy by na to nemyslel. Nadváhu měl již dříve z důvodu papírování a sedavého pracovního života, žádnou zásadní nemocí však netrpěl. Stres řešil jídlem, v době vyšetřování se u něho projevila xxx, která se v průběhu trestního stíhání zhoršila, přidala sexxx. Z výpovědi svědkyně Jaroslavy D., manželky žalobce, soud I. stupně zjistil, že manželé jsou už 14 let, měli velmi dobré vztahy, mají spolu tři děti ve věku 13, 14 a 3,5 roku. Žalobce byl vždy hodný, trpělivý ve vztahu k ní i k dětem, ordinace mu fungovala velmi dobře, všichni pacienti ho měli velmi rádi. Po zahájení trestního stíhání byl velice nervózní, rodina přišla o nějaké přátele, neboť žalobce o tom i před přáteli hovořil, každému několikrát vylíčil co se stalo, vylíčil jim své pocity, a to i pacientům, v podstatě si pořád stěžoval, zřejmě i o nějaké pacienty přišel. Žalobce nyní nedůvěřuje pacientům, vše si ofocuje, občas ve vztahu k pacientům i vybuchne, to se dříve nestávalo. V době trestního řízení byla těhotná s třetím

dítětem, byla vynervovaná, neboť když žalobce přišel domů, vynadal jí, nebo domů ani nedorazil a ona nevěděla, kde je a co se děje. Děti si nevšímal, ale všichni včetně starších dětí si vyslechli celou anabázi žalobce, stěžoval si jim, dětem opakoval, jak se nezachoval stát správně. Ke konci těhotenství jí bylo pořád špatně, nebyla v pohodě, porodila císařským řezem v sedmém měsíci těhotenství, syn měl od narození zdravotní problémy. Jejich manželství to poznamenalo tak, že se prakticky přestali bavit, snaží se, aby manželství zachovali, je to složité, mají malé dítě. Žalobce hodně ztloustl, má problémy s tlakem, v noci se budí, že nemůže spát nebo dýchat, ráno je nevyspalý. Žalobce byl dříve veselý, byla s ním legrace, manželka doufá, že se vzpamatuje. Intimní život s žalobcem úplně nefunguje, pokouší se jednou za dva měsíce, nedá se to srovnat s tím, co bylo dříve. Žalobce má zdravotní problémy, které se snaží řešit pomocí prášků, jež však nesplňují očekávání. Dříve jezdili na dovolené, v souvislosti s trestním stíháním přestali, neboť mezi nimi nepanovala pohoda, úplně si přestali rozumět. Letos poprvé by rádi jeli na dovolenou společně. Žalobce se ani nevěnoval své zálibě ve veteránech, dříve byl nervózní jenom trochu, potom se to rozvinulo, už to bylo nepříjemné. Před předmětnou událostí byli normální průměrná rodina, neměli mezi sebou žádné potíže, žalobce byl veselý, staral se o děti, snažili se, aby měl pod 100 kg, snažila se mu vařit dietně. Následně po ordinacích chodil na školení, tam jedl všechno možné, vyloženě ztloustl, stres řeší jídlem. Neustále opakoval, jak jí, tak i dětem, co by se stalo, kdyby ztratil zaměstnání, že by přišli o byt, neboť bydlí v magistrátním bytě, neměli by na nájem, neměli by kde bydlet, on tím stresoval i oba starší syny. Neví, co by dělal, kdyby nemohl vykonávat práci lékaře, asi nic jiného, manuálně šikovný není. Celou rodinu živí jenom žalobce, ona je u něj zaměstnaná, on jí vyplácí mzdu. Postup orgánů činných v trestním řízení žalobce pocíťoval jako nespravedlivý. Z výpovědi svědkyně Stanislavy Š., zaměstnankyně žalobce, soud I. stupně zjistil, že o trestním stíhání žalobce věděla. Dříve byl veselý, v té době byl vystresovaný, zádušný, nedůvěřivý k pacientům, všechno si ofocoval. Odnesl to i zdravotně, došlo u něj k xxx, k onemocnění xxx, začal brát čtyři prášky denně a hodně přibral. Tím, že byl ve stresu a nechtěl stresovat doma děti, tak po práci chodil na školení. I pacienti si všimli, že se žalobce nechová jako dříve, to se projevilo i ve vztahu k rodině, jeho manželka byla těhotná, porodila o měsíc dřív.

Z lékařské zprávy ze dne 07.08.2014, vypracované FNKV ortopedicko-traumatologická klinika - ambulance int. revmatol. bylo zjištěno, že téhož dne byl žalobce ošetřen pro xxx (pravděpodobný podíl psychické zátěže) a xxx. Z výsledkového listu laboratorních zkoušek bylo zjištěno, že dne 06.08.2014 se žalobce dostavil k odběru krve a moči, byly zjištěny zvýšené hodnoty xxx, z protokolu o výsledku laboratorních zkoušek z 19.05.2009 bylo zjištěno, že

glykovaný HbA1c vykazoval normální nález. Ze znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Ondřejem Trojanem, znalcem z oboru zdravotnictví, psychiatrie a sexuologie dne 31.10.2014 bylo zjištěno, že žalobce netrpí ani dle dostupné dokumentace netrpěl duševní nemocí ve vlastním slova smyslu, zhruba od roku 2010 trpěl a stále v menší míře trpí duševní poruchou xxx. Xxx označit jednoznačně za psychogenní. Přibližně od roku 2010 trpí žalobce xxx poruchou - xxx, která přetrvává dodnes a souvisí zejména s xxx. Duševní porucha je pouze zmírněna a nikoliv plně vyléčena a xxx těžšího stupně stále trvá, není tedy téměř léčbou ovlivněna. Vznik obtíží lze spojit s působením provleklého stresu časově i kauzálně. Znalec se domnívá, že pokud by žalobce někdy v budoucnu onemocněl chorobami xxx, šlo by o mírnější formy. Posudek znalec doplnil výpovědí u jednání dne 18.05.2015 a uvedl, že vycházel z údajů posuzovaného a z presumpce zdraví, není-li záznam o onemocnění. Žádná z chorob, kterými žalobce trpí, nevznikne přes noc, nejzávažnější je xxx, pokud by tento stav nebyl několik let léčen, musel by se klinicky projevit dříve. Xxx může být bez klinických příznaků, je zřejmé, že žalobce řešil stres přejídáním, nyní je těžce obézní. Jedním z příčin vzniku xxx je i stres. Xxx dohromady ovlivňují schopnost xxx rovněž ohrožuje život. Hlavním faktorem rozvoje nebo vzniku xxx, znalec však není diabetolog, je to pouze domněnka, u žalobce jde o xxx.

Na tomto skutkovém základě soud I. stupně s odkazem na §§ 8 odst. 1 a § 31a odst. 1, 2 a 3 zák. č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem dovodil, že shora popsáním trestním stíháním, jež skončilo zproštěním žalobce obžaloby, došlo k protiprávnímu zásahu do osobnostní sféry žalobce, který dne 13.06.2012 prostřednictvím svého právního zástupce uplatnil u žalovaného mimo jiné nárok na zadostiučinění ve výši 100.000 Kč. Žalobce v řízení prokázal, že trestní stíhání způsobilo významné narušení rodinných vazeb ve vztahu k manželce i k dětem, naopak tvrzený úbytek pacientů a zdravotní újmu v souvislosti s trestním stíháním neprokázal. Soud I. stupně uzavřel, že konstatování porušení práva není dostačující a přiměřeným závažnosti vzniklé újmy shledal peněžní zadostiučinění ve výši 25.000 Kč, tuto částku proto žalobci na uplatněný nárok přiznal. O náhradě nákladů řízení rozhodl s odkazem na § 142 odst. 3 o. s. ř. a žalobci přiznal náhradu ve výši odměny advokáta za 11 úkonů právní služby ve výši po 3.100 Kč podle § 9 odst. 4 a § 7 vyhl. č. 177/1997 Sb. (advokátní tarif) za převzetí věci, podání žaloby, vyjádření ve věci samé z 27.11.2013, 14.06.2014, za účast na jednání soudu dne 10.06.2014, dne 04.08.2014 (trvajícím přes dvě hodiny), dne 06.10.2014, dne 28.04.2015, dne 18.05.2015 a dne 25.05.2015 ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a), d), g) advokátního tarifu, odměny za 1 úkon právní služby ve výši po 1.550 Kč podle § 9 odst. 4 a § 7 advokátního tarifu za odvolání

z 29.04.2013 ve smyslu § 11 odst. 2 písm. c) advokátního tarifu, 12 režijních paušálů za uvedené úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a 21 % DPH z odměn a paušálů ve výši 8.243 Kč, celkem 47.493 Kč. V rámci náhrady nákladů řízení nepřiznal žalobci odměnu (náhradu nákladů) za znalecký posudek, vyhotovený na jeho žádost MUDr. Ondřejem Trojanem, neboť z tohoto znaleckého posudku při svém rozhodnutí nevycházel a tento žalobcův náklad shledal v řízení neúčelným. O povinnosti žalobce zaplatit náhradu nákladů řízení státu soud I. stupně rozhodl s odkazem na § 148 odst. 1 o. s. ř. s tím, že výše nákladů státu, spočívající v případném znaleckém MUDr. Trojana za účast na jednání soudu dne 18.05.2015, dosud není známa a bude o ní rozhodnuto samostatným usnesením.

Proti rozsudku do jeho zamítavého výroku podal žalobce včasné odvolání a soudu I. stupně vytkl nesprávná skutková zjištění a nesprávné právní posouzení věci. Namítl, že zásah trestního stíhání do jeho osobnostních práv je nutno hodnotit jako celek a nikoliv co do jednotlivých porušených práv. Zdůraznil, že trestní stíhání v něm vyvolalo obavu o celý jeho dosavadní život, především v jeho profesní části, což mělo vliv i na ostatní sféry jeho života. Žalobce byl trestně stíhán v souvislosti s výkonem lékařské praxe, která je jediným zdrojem obživy jeho rodiny a s ohledem na to mělo toto stíhání pro něho obrovský význam, neboť mu hrozil zákaz lékařské praxe. Soud I. stupně dospěl k nesprávnému závěru ohledně úbytku jeho pacientů v příčinné souvislosti s trestním řízením, neboť ten byl prokázán výpovědí žalobce i slyšených svědkyň. Žalobce vede řádný život, nikdy neměl žádné dočinení s orgány činnými v trestním řízení, proto jej trestní stíhání velmi silně zasáhlo po všech stránkách a nedokázal se s touto situací vyrovnat. Žalobce prokázal, že trpěl dlouhodobým stresem a je notorietou, že takový stres je spouštěčem řady nemocí, z nichž xxx ovlivňuje i jeho manželství. Stresová situace, vyvolaná trestním řízením, měla nepříznivý vliv i na manželku žalobce, která byla vázaná na žalobce i pracovní a v rozhodné době byla těhotná, přičemž těhotenství bylo důsledkem stresu rizikové. Žalobce má za to, že prokázal zásah trestního stíhání do více sfér jeho života a přiznané zadostiučinění je nedostatečné. Navrhl, aby odvolací soud zamítavý výrok rozsudku soudu I. stupně změnil, jeho žalobě v plném rozsahu vyhověl a žalovaného zavázal k náhradě nákladů řízení žalobce a státu.

Žalovaný navrhl potvrzení napadeného rozsudku. Zopakoval závěry soudu I. stupně ohledně toho, že žalobce neprokázal úbytek pacientů a zdravotní problémy v příčinné souvislosti s trestním stíháním, s nimiž se ztotožnil a případnou újmu manželky žalobce označil za irelevantní.

Odvolatel uplatnil odvolací důvody ve smyslu § 205 odst. 2 písm. e) a g) o. s. ř. Odvolací soud v souladu s § 212 a 212a o. s. ř. přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které mu předcházelo. S ohledem na skutečnost, že způsob vypořádání poměrů účastníků vyplývá z právního předpisu (srov. závěry rozhodnutí NS ČR sp. zn. 30Cdo 3850/2014, publikovaného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 37/2015), tak učinil v celém rozsahu, včetně odvoláním žalobce nenapadené části rozsudku žalobě vyhovující. Odvolání žalobce shledal zčásti důvodným.

Je ustálenou soudní praxí, že za použití § 8 per analogiam zákona č. 82/1998 Sb. odpovídá stát i za škodu způsobenou zahájením (vedením) trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozhodnutím trestního soudu; protože zákon tento nárok výslovně neupravuje, vychází se z analogického výkladu úpravy nejbližší - z úpravy odpovědnosti za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím, za něž je považováno rozhodnutí, jímž se trestní stíhání zahajuje (srov. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 1Cz 6/90, rozh. velkého senátu NS ČR sp. zn. 31Cdo 3489/2007 a sp. zn. 31Cdo 2805/2011, rozhodnutí sp. zn. 25Cdo 4768/2007). Východisko nároku žalobce, který byl ve výše popsáném řízení trestně stíhán a obžaloby zproštěn, je vzhledem k uvedenému nepochybné a mezi účastníky konečně nesporné. Vznik nemajetkové újmy ve smyslu § 31a odst. 1 zák. č. 82/98 Sb. v důsledku tohoto trestního stíhání je presumován a není sporu o tom, že v případě trestního řízení jde o věc typově významnou pro osobu obviněného, která negativně ovlivňuje a zatěžuje jeho osobní život. Samotná skutečnost trestního stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o osobu bezúhonnou a o obvinění „liché“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, (srov. např. nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 590/08, nález sp. zn. I. ÚS 554/05, nález sp. zn. I. ÚS 2511/13). Z uvedeného vyplývá, že trestní řízení samo o sobě představuje natolik zásadní negativní zásah do života obviněného, zatěžující jeho osobní život, že pro reparaci jeho následků v osobnostní sféře zásadně nemůže pouhé konstatování porušení práva ve smyslu § 31a odst. 2 věta první zák. č. 82/98 postačovat.

Při úvaze o výši zadostiučiní v peněžní formě podle § 31a odst. 2 zák. č. 82/98 Sb. je ve smyslu judikatury NS ČR (rozhodnutí sp. zn. 30Cdo 2256/2011, sp. zn. 30Cdo 2813/2011, publikované pod č. 122/12 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek) podstatná 1) povaha trestní věci a v jejím rámci zejména hrozba trestního postihu, 2) délka trestního řízení, 3) následky způsobené v osobnostní sféře poškozeného. Vedle toho je namístě

přihlédnout i k okolnostem konkrétního trestního stíhání, zejména k okolnostem vydání usnesení o jeho zahájení nebo vydání tohoto usnesení předcházejícím. V daném případě byl žalobce stíhán pro trestný čin padělání a vystavování nepravdivých lékařských zpráv, posudků a nálezů podle § 175b odst. 1 tr. zák. č. 140/61 Sb., podle něhož mu hrozil trest odnětí svobody až na jeden rok nebo peněžitý trest. Trestní stíhání trvalo od 07.06.2011 do 18.05.2012, tedy necelý jeden rok. Uvedené skutečnosti nesvědčí pro vyšší míru peněžního zadostiučinění, než stanovil soud I. stupně. Následky způsobené v osobnostní sféře žalobce spočívají nepochybně především v úzkosti a obavě z výsledku trestního stíhání, pociťované jím po dobu jeho trvání, které nepříznivě ovlivňovaly i rodinné příslušníky žalobce, jeho manželku a syny (to bylo v řízení prokázáno zejména výpovědí manželky žalobce). Dopad trestního stíhání do rodinné sféry žalobce byl o to tíživější, že jeho manželka byla vystavena stresu z jeho trestního stíhání v době svého těhotenství. Soud I. stupně však v rámci posuzování následků trestního stíhání v osobnostní sféře žalobce nijak neakcentoval spojení trestního stíhání s profesní sférou žalobce, které se trestný čin, z něhož byl obviněn, přímo dotýkal. Na základě uvedené trestní sazby žalobci sice nehrozil trest zákazu činnosti, je však nepochybné, že měl důvodné obavy o svou profesní pověst a s tím spojené další profesní působení, umocněné i závislostí manželky a dětí na jeho ohrožené práci. Jak vypověděla svědkyně Š., napětí a stres z trestního stíhání se odrazil i ve vlastním výkonu lékařského povolání žalobce, v jeho vztahu k pacientům. Se soudem I. stupně je třeba souhlasit v závěru, že tvrzený úbytek pacientů v příčinné souvislosti s trestním řízením žalobce nijak neprokázal a v zásadě jej ani v konkrétnosti netvrdil. Tato okolnost však není pro rozhodnutí o výši zadostiučinění za nemajetkovou újmu zásadně významná, konkrétní úbytek pacientů žalobce by měl význam toliko při nároku na náhradu škody v podobě ušlého výdělku. Obdobně není pro posouzení předmětného nároku významné, zda bylo trestní stíhání podstatnou příčinou konkrétního zdravotního problému žalobce, neboť touto žalobou nebyl uplatněn nárok na náhradu škody na zdraví. Pro účely zadostiučinění za nemajetkovou újmu je postačující z notoriety vycházející zjištění, že stres žalobce vyvolaný trestním stíháním přispěl (spolu s xxx a dalšími faktory) ke vzniku jeho xxx a dalších zdravotních potíží, jimiž žalobce aktuálně trpí a které se promítly i do jeho intimního manželského života. Konečně z okolností předmětného trestního stíhání je významné, že věc byla původně odložena podle § 159a odst. 1 tr. řádu v zásadě z týchž důvodů, pro které byl žalobce rozsudkem Obvodního soud pro Prahu 8 ze dne 18.04.2012 obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěn. Lze tak dovozovat, že kdyby orgány činné v trestním řízení na jeho počátku lépe uvážily skutkové okolnosti případu, nemuselo ke zjevně bezdůvodnému trestnímu stíhání žalobce vůbec dojít. Na druhé straně míru nemajetkové újmy, způsobené žalobci předmětným trestním stíháním neumocňovala okolnost, že by jeho trestní

stíhání vešlo v obecnou známost a že by jím byly výrazně sníženy jeho čest a vážnost ve společnosti. Žalobce rovněž nebyl po dobu trestního stíhání zbaven osobní svobody.

Odvolací soud dospěl při souhrnu uvedených skutečností k závěru, že odpovídající satisfakcí za nezákonné trestní stíhání žalobce je částka 50.000 Kč. Z této částky již soud I. stupně žalobci přiznal 25.000 Kč s přísl., vyhovující výrok rozsudku proto odvolací soud jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil. V zamítavém výroku rozsudek soudu I. stupně v rozsahu 25.000 Kč podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil a žalobci tuto částku na jeho nárok přiznal spolu s úrokem z prodlení podle § 517 odst. 2 o. z. č. 40/64 Sb. ve spojení s § 3028 odst. 2 o. z. č. 89/12 Sb. jdoucím od 14.12.2012, kdy uplynula šestiměsíční lhůta, stanovená § 15 odst. 1 zák. č. 82/98 Sb., ve výši, odpovídající § 1 nař. vlády č. 142/94 Sb. Ohledně zbývajících žalované částky zamítavý výrok rozsudku podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

Výsledek řízení projevující se tím, že poškozený žalobce dosáhne satisfakce uložením povinnosti škůdce nahradit mu nemateriální újmu je třeba hodnotit obdobně jako plný úspěch (srov. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 30Cdo 2707/2013), žalobci proto podle § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. náleží plná náhrada nákladů řízení před soudy obou stupňů. Tuto náhradu za řízení před soudem I. stupně představuje odměna advokáta ve výši 3.100 Kč a paušální náhrada jeho výdajů ve výši 300 Kč podle § 9 odst. 4 písm. a) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/96 Sb. (advokátní tarif) za 13 úkonů právní služby (mimo úkony jmenované výše ještě vyjádření ve věci ze dne 29.12.2014), z toho jeden za odměnu v poloviční výši, spolu s náhradou za DPH, celkem ve výši 51.607 Kč. Odvolací soud ve shodě se soudem I. stupně neshledal účelně vynaloženými náklady žalobce na znalecké posouzení jeho zdravotního stavu. Předmětem tohoto řízení není, jak výše uvedeno, náhrada škody na zdraví a závěry znalce jsou mimo to převážně v rovině domněnek. Za řízení odvolací náleží žalobci odměna advokáta ve výši 3.100 Kč a paušální náhrada jeho výdajů ve výši 300 Kč podle § 9 odst. 4 písm. a) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/96 Sb. (advokátní tarif) za dva úkony právní služby (odvolání a účast u ústního jednání) s náhradou za DPH 21 %, celkem 8.228 Kč. Repliku žalobce k vyjádření žalovaného nehodnotil odvolací soud jako samostatný úkon právní služby, neboť jde pouze o parafrázi obsahu odvolání. Žalobce vzhledem k plnému úspěchu ve věci není ve smyslu § 148 odst. 1 o. s. ř. povinen hradit státu vynaložené náklady. K takové náhradě nelze pro daný případ zavázat ani žalovaného, neboť ve smyslu zák. č. 218/2000 Sb. (rozpočtová pravidla) si organizační složky v rámci jedné kapitoly státního

rozpočtu náklady navzájem nenahrazují. Z obsahu spisu ostatně nevyplývá, že by nějaké náklady státu v řízení vznikly (slyšený znalec žádnou odměnu nevyúčtoval).

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

V Praze dne 26. listopadu 2015

JUDr. Irena Saralievová v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Schmidtová